

กฎหมายล้มละลายข้ามชาติ^๑

แผนกคดีล้มละลาย
ศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษ

ความเป็นมา

เนื่องจากในปัจจุบันเป็นยุคที่การติดต่อสื่อสารและการค้าขายเป็นโลกที่ไร้พรมแดน การดำเนินธุรกิจไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะภายในประเทศใดประเทศหนึ่งอีกต่อไป แต่มีลักษณะติดต่อค้าขายระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น บริษัทหนึ่ง ๆ จึงอาจมีทรัพย์สินและหนี้สินอยู่ในหลายประเทศ เมื่อธุรกิจประสบปัญหาเจ้าหนี้ที่อยู่ต่างประเทศกันจึงอาจได้รับชำระหนี้ไม่เท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับทรัพย์สินที่ลูกหนี้มีอยู่ในประเทศนั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด จึงมีแนวคิดว่าจะดำเนินการอย่างไรให้คำพิพากษาสามารถใช้บังคับได้เป็นการทั่วไปตามหลักการการจัดการที่รวมศูนย์ (Collective) เพื่อให้สามารถรวบรวมทรัพย์สินซึ่งลูกหนี้มีอยู่มาจัดสรรให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ได้อย่างเท่าเทียมกัน ขณะเดียวกันก็เป็นการลดภาระแก่ลูกหนี้ในการต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทางคดีความในหลายประเทศ ซึ่งมีตัวอย่างที่เกิดขึ้นในต่างประเทศและเป็นต้นแบบในการจัดทำกฎหมายล้มละลายข้ามชาติ คือในรายบริษัท Maxwell ซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศอังกฤษแต่ได้ประกอบกิจการในประเทศสหรัฐอเมริกาด้วย เมื่อประสบปัญหาเกี่ยวกับการประกอบกิจการ ได้ยื่นขอฟื้นฟูกิจการในประเทศอังกฤษและประเทศอเมริกาเข้าซ้อนกันเพื่อให้ศาล ผู้เกี่ยวข้องได้เข้ามามีบทบาทและหารือกันถึงแนวทางในการจัดการทรัพย์สินจึงได้มีการนำแนวคิดตามกรณีนี้มาเป็นกรณีศึกษาในการจัดทำกฎหมายแม่แบบ (Model Law) ขึ้น

กฎหมายแม่แบบ (Model law)

กฎหมายแม่แบบ (Model Law) จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ (United Nations Commission on International Trade Law) หรือเรียกโดยย่อว่า (UNCITRAL) มีคณะทำงานในการยกร่างกฎหมายแม่แบบ คือ Working Group Five และคณะกรรมการชุดใหญ่ได้มีมติรับรองในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นที่มาของชื่อ UNCITRAL Model Law on Cross-Border Insolvency (๑๙๙๗) โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

^๑ บทความนี้สรุปจากกรอกรายกฎหมายล้มละลายข้ามชาติโครงการเสริมสร้างมาตรฐานอำนวยความสะดวกของศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษ ระหว่างวันที่ ๒ - ๔ มีนาคม ๒๕๖๑ ณ โรงแรมวินทรี ซิตี้ รีสอร์ท จังหวัดเชียงใหม่

๑. เพื่อสนับสนุนและก่อให้เกิดความร่วมมือ (Cooperation) ระหว่างศาลและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการล้มละลายระหว่างประเทศ

๒. เพื่อให้กฎหมายการค้าและการลงทุนมีความเป็นเอกภาพ (Certainty)

๓. เพื่อให้มีกระบวนการจัดการเกี่ยวกับการล้มละลายข้ามชาติ ที่มีความยุติธรรมและมีประสิทธิภาพ (Fair and efficient administration) เพื่อประโยชน์ของเจ้าหนี้ลูกหนี้และผู้มีส่วนได้เสียอย่างเท่าเทียม

๔. เพื่อปกป้องและทำให้ทรัพย์สินของลูกหนี้มีมูลค่าสูงสุด

๕. เพื่อช่วยเหลือธุรกิจของลูกหนี้ที่ประสบปัญหาทางการเงินแต่ธุรกิจยังมีศักยภาพที่จะดำเนินธุรกิจต่อไปได้ เพื่อคงไว้ซึ่งการลงทุนและการจ้างงาน

หลักการกฎหมายแม่แบบ (Model Law on Cross-Border Insolvency (๑๙๙๗))

กฎหมายแม่แบบ หรือ (Model Law) มีบทบัญญัติทั้งหมด ๓๒ มาตรา ซึ่งมีหลักการสำคัญ ๔ ประการ

๑. หลักการเข้าถึง (Access) คือ การเปิดโอกาสให้คู่ความในต่างประเทศได้มีบทบาทในกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลายในประเทศอื่นได้

๒. หลักการรับรอง (Acceptance) คือ การรับรองความมีอยู่ของการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลในต่างประเทศว่ากระบวนการพิจารณาในต่างประเทศใด เป็นกระบวนการพิจารณาต่างประเทศหลักหรือเป็นกระบวนการพิจารณาในประเทศรอง

๓. หลักความร่วมมือ (Cooperation) คือ การให้ความร่วมมือระหว่างศาลและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการล้มละลาย

๔. หลักช่วยเหลือ (Assist) คือ การช่วยเหลือกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการล้มละลาย ซึ่งการให้ความช่วยเหลือจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับว่าเป็นกระบวนการพิจารณาในประเทศหลักหรือกระบวนการพิจารณาในประเทศรอง

ศูนย์กลางผลประโยชน์ของลูกหนี้ (Center of main interest - comi)

ศูนย์กลางผลประโยชน์ของลูกหนี้ (Center of main interest - comi) คือสถานที่ที่ลูกหนี้ใช้ในการดำเนินการบริหารผลประโยชน์ของตนซึ่งตามกฎหมายแม่แบบ ในกรณีลูกหนี้เป็นนิติบุคคลให้สันนิษฐานว่า สถานที่ตั้งบริษัทจดทะเบียนศูนย์กลางผลประโยชน์ของลูกหนี้ (comi) และให้กระบวนการพิจารณาในประเทศดังกล่าวเป็นกระบวนการพิจารณาต่างประเทศหลักส่วนประเทศที่ลูกหนี้ประกอบกิจการ (Establishment) เป็นกระบวนการพิจารณาต่างประเทศรอง

แต่ทั้งนี้ แนวทางตามกฎหมายแม่แบบดังกล่าวเป็นเพียงข้อสันนิษฐานประเทศต่าง ๆ อาจกำหนดหลักเกณฑ์ประการอื่นในการกำหนดศูนย์กลางผลประโยชน์ของลูกหนี้เพื่อเป็นใช้เป็นหลักในการพิจารณา

กำหนดว่า กระบวนพิจารณาต่างประเทศใดเป็นกระบวนพิจารณาในต่างประเทศหลักและกระบวนพิจารณาในต่างประเทศใดเป็นกระบวนพิจารณาในต่างประเทศรองอันแตกต่างจากกฎหมายแม่แบบได้

ผลการรับรอง

การรับรองเป็นกระบวนพิจารณาต่างประเทศหลักและกระบวนพิจารณาต่างประเทศรองจะมีผลต่อระดับการให้ความช่วยเหลือกล่าวคือกรณีรับรองกระบวนพิจารณาต่างประเทศใดเป็นกระบวนพิจารณาในต่างประเทศหลักจะมีผลให้เกิดสถานะพักการชำระหนี้ชั่วคราว (Automatic Stay) และศาลภายในประเทศที่ได้รับคำร้องจะสามารถจัดการกองทรัพย์สินได้เฉพาะที่อยู่ในประเทศเท่านั้น

ส่วนกรณีรับรองกระบวนพิจารณาต่างประเทศรองจะไม่มีผลคุ้มครองโดยอัตโนมัติ แต่การคุ้มครองจะขึ้นอยู่กับคำร้องจากผู้แทนต่างประเทศเป็นเรื่อง ๆ ไป เช่น การขอให้โอนทรัพย์สินในประเทศแก่เขตอำนาจศาลกระบวนพิจารณาหลัก ซึ่งเป็นไปตามหลักการที่ว่ากระบวนพิจารณารองจะต้องให้ความช่วยเหลือ (Assist) กระบวนพิจารณาหลักและศาลภายในประเทศที่ได้รับคำร้องสามารถจัดการกองทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศตนเท่านั้น

การดำเนินการของประเทศไทย

การดำเนินการของประเทศไทยในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายล้มละลายข้ามชาติหรือกฎหมายล้มละลายระหว่างประเทศนั้น เดิมมีการเสนอร่างฯ รวมไปถึงร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย หมวดการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม ๗๕ มาตรา แต่มีการคัดค้านเกิดขึ้นจากหลายภาคส่วนในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องล้มละลายข้ามชาติ คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงให้แยกส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายล้มละลายข้ามชาติออกมาพิจารณาต่างหาก และให้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความเห็น โดยได้มีการประชุมครั้งแรกไปเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ผ่านมา

โมเดลที่จะเกิดขึ้นหากร่างกฎหมายมีผลใช้บังคับ

กรณีที่ ๑ มีคดีล้มละลายหรือฟื้นฟูกิจการในประเทศไทย

ในปัจจุบันกรณีมีการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการในประเทศไทยคำสั่งของศาลไทยจะมีผลเฉพาะกองทรัพย์สินของลูกหนี้ซึ่งอยู่ในประเทศไทยเท่านั้นไม่มีผลต่อทรัพย์สินในต่างประเทศ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๑๗๗ และมาตรา ๑๗๘ แต่หากตามแนวทางของกฎหมาย Model law ซึ่งเป็นต้นแบบในการร่างกฎหมายล้มละลายในประเทศไทย มาตรา ๑๘๑/๕ ได้กำหนดให้ผู้จัดการทรัพย์สินของคดีในประเทศไทย เช่น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ มีอำนาจกระทำการในต่างประเทศในนามของกองทรัพย์สินภายใต้กฎหมายของต่างประเทศได้ ในทางกลับกันตามมาตรา ๑๘๑/๑๔ และมาตรา ๑๘๑/๑๓ กำหนดให้เจ้าหนี้ต่างประเทศมีสิทธิได้รับแจ้งหรือเอกสารอื่นใดเช่นเดียวกับ

เจ้าหน้าที่ในประเทศไทยและมีสิทธิในการเริ่มคดีล้มละลายหรือฟื้นฟูกิจการ หรือเข้าร่วมกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายเกี่ยวกับการล้มละลายในประเทศไทยได้เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ในประเทศไทย เป็นต้น

กรณีที่ ๒ ไม่มีคดีล้มละลายฟื้นฟูกิจการในประเทศไทยแต่มีในต่างประเทศ

ตามร่างมาตรา ๑๘๑/๑๕ กำหนดผู้แทนต่างประเทศ ยื่นคำร้องและเอกสารประกอบขอให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศได้ และสามารถยื่นขอคุ้มครองชั่วคราวตามร่างมาตรา ๑๘๑/๑๙ ได้ด้วย

การพิจารณา

เมื่อมีการยื่นคำร้องขอให้รับรอง ศาลล้มละลายกลางจะพิจารณาว่า

๑. เข้าข่ายยกเว้นตามร่างมาตรา ๑๘๑/๖ หรือไม่เช่น เรื่องที่ขอเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่

๒. ถ้าไม่เป็นก็พิจารณาว่าเข้าหลักเกณฑ์ตามร่างมาตรา ๑๘๑/๑๗ หรือไม่ เช่น พิจารณาว่าเอกสารครบถ้วนหรือไม่

๓. พิจารณาว่าเป็นศูนย์กลางผลประโยชน์ของลูกหนี้หรือเป็นเพียงสถานประกอบกิจการของลูกหนี้

๓.๑ ถ้าเห็นว่าเป็นศูนย์กลางผลประโยชน์ของลูกหนี้ก็จะให้การรับรองคดีล้มละลายที่ต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณาคดีหลัก

๓.๒ ถ้าเห็นว่าเป็นเพียงสถานประกอบกิจการของลูกหนี้ก็จะให้การรับรองคดีล้มละลายที่ต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณาคดีรอง

กรณีที่ ๓ คดีล้มละลายหรือฟื้นฟูกิจการในประเทศไทยและต่างประเทศ (กระบวนการพิจารณาคู่ขนาน)

๓.๑ คดีในประเทศไทยเกิดขึ้นก่อนหรือพร้อมกับเวลาที่มีการยื่นคำร้องและคดีในประเทศไทยเป็นกระบวนการพิจารณาหลัก (AA)

ตามร่างมาตรา ๑๘๑/๒๙ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ศาลให้ความร่วมมือและประสานงานกับต่างประเทศเท่าที่ทำได้ แต่การคุ้มครองกระบวนการพิจารณาในต่างประเทศจะต้องสอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาในประเทศตามมาตรา ๑๘๑/๒๙ (๑) (ก) และศาลหลักมีคำสั่งในการให้ความช่วยเหลือกับศาลในต่างประเทศเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ควรจัดการในกระบวนการพิจารณาต่างประเทศ หรือมีคำสั่งเกี่ยวกับข้อมูลเท่าที่จำเป็นสำหรับกระบวนการพิจารณานั้นเท่านั้นตามร่างมาตรา ๑๘๑/๒๙ (๓) กล่าวคือ เป็นไปตามหลักการให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น เช่น ประเทศไทยเป็นกระบวนการพิจารณาหลักและมีกระบวนการพิจารณารองในต่างประเทศขอให้ส่งสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยมาให้แก่ลูกค้าในประเทศกระบวนการพิจารณารอง เมื่อประเทศไทยเป็นกระบวนการพิจารณาหลักพึงให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น หากศาลในต่างประเทศขอให้ส่งสินค้าที่

ลูกหนี้ผลิตในประเทศไทยมาให้เพื่อส่งแก่ลูกค้าในต่างประเทศ ศาลในประเทศไทยอาจใช้ดุลพินิจปฏิเสธคำขอได้ แต่หากขอให้ขายสินค้าที่ลูกหนี้นำมาซ่อนในประเทศไทย ศาลอาจใช้ดุลพินิจส่งเงินให้ได้ เป็นต้น

๓.๒ คดีในประเทศไทยเกิดขึ้นก่อนเวลาที่มีการยื่นคำร้องและคดีในต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณาหลัก (AB)

ตามร่างมาตรา ๑๘๑/๒๙ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ศาลให้ความร่วมมือและประสานงานกับต่างประเทศเท่าที่ทำได้ แต่การคุ้มครองกระบวนการพิจารณาในต่างประเทศจะต้องสอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาในประเทศไทยตามร่างมาตรา ๑๘๑/๒๙ (๑) (ก) และไม่ใช่สภาวะพักการชำระหนี้ตามร่างมาตรา ๑๘๑/๒๐ ดังนั้น การดำเนินกระบวนการพิจารณาหรือการบังคับคดีต่าง ๆ ในประเทศไทยสามารถดำเนินการต่อไปได้ แม้กระบวนการพิจารณาในต่างประเทศจะเป็นกระบวนการพิจารณาหลัก เช่น กรณีที่มีการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการอยู่ในประเทศไทยอยู่ก่อนแล้ว และประเทศไทยเป็นกระบวนการพิจารณารองคดี ฟ้นฟูกิจการในประเทศไทยสามารถดำเนินการได้ตามปกติ แม้ศาลไทยจะมีคำสั่งรับรองให้คดีฟื้นฟูกิจการในต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณาหลักก็ตาม ศาลหรือผู้แทนต่างประเทศกระบวนการพิจารณาหลักสามารถขอให้ส่งสินค้าที่ลูกหนี้ผลิตในประเทศไทยมาเพื่อส่งแก่ลูกค้าในประเทศที่เป็นกระบวนการพิจารณาหลักได้ แต่ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาในประเทศไทยด้วย หรือจะขอให้ขายสินค้าที่ลูกหนี้นำมาซ่อนไว้ในประเทศไทยแล้วส่งเงินไปให้ศาลในประเทศที่เป็นกระบวนการพิจารณาหลักก็ได้แต่ต้องให้ความคุ้มครองเจ้าหนี้ในประเทศด้วย

๓.๓ คดีในต่างประเทศเกิดขึ้นก่อนเวลาที่มีการยื่นคำร้องในประเทศไทยและคดีในประเทศไทยเป็นกระบวนการพิจารณาหลัก (BA)

ตามร่างมาตรา ๑๘๑/๒๙ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ศาลไทยให้ความร่วมมือและประสานงานกับศาลในต่างประเทศร่างมาตรา ๑๘๑/๒๙ (๒) (ก) กำหนดให้ศาลไทยแก้ไขคำสั่งคุ้มครองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศให้สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาในประเทศ (ซึ่งได้ให้ไว้ก่อนที่จะมีการยื่นคำร้องในประเทศ) ร่างมาตรา ๑๘๑/๒๙ (๓) กำหนดให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ควรจัดการในกระบวนการพิจารณาต่างประเทศหรือมีคำสั่งเกี่ยวกับข้อมูลเท่าที่จำเป็นสำหรับกระบวนการพิจารณานั้นเท่านั้น เช่น ในกรณีศาลหรือผู้แทนต่างประเทศยื่นคำร้องขอให้รับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศและขอคุ้มครองชั่วคราว ศาลในประเทศไทยซึ่งเป็นศาลกระบวนการพิจารณาหลักพิจารณารับรองศาลในต่างประเทศเป็นกระบวนการรอง และพิจารณามีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวแล้ว หากมีคำขอให้ส่งสินค้าที่ลูกหนี้ผลิตในประเทศไทยมาเพื่อให้ส่งแก่ลูกค้าในประเทศตามกระบวนการพิจารณารองศาลไทย ซึ่งเป็นศาลกระบวนการพิจารณาหลักสามารถใช้ดุลพินิจปฏิเสธไม่ดำเนินการตามได้ แต่หากมีคำขอให้ขายทรัพย์สินที่ลูกหนี้นำมาซ่อนในประเทศไทย ศาลล้มละลายกลางของประเทศไทยสามารถมีคำสั่งให้ขายและส่งเงินให้ศาลล้มละลายต่างประเทศที่เป็นกระบวนการพิจารณารองได้ แต่ทั้งนี้ต้องคุ้มครองเจ้าหนี้ในประเทศไทยด้วย

๓.๔ คดีและต่างประเทศเกิดขึ้นก่อนเวลาที่มีการยื่นคำร้องในประเทศไทยและคดีในต่างประเทศ เป็นกระบวนการพิจารณาหลัก (BB)

ตามร่างมาตรา ๑๘๑/๒๙ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ศาลไทยให้ความร่วมมือและประสานงานกับ ศาลในต่างประเทศ

ตามร่างมาตรา ๑๘๑/๒๙ (๒) (ก) กำหนดให้ศาลไทยแก้ไขคำสั่งคุ้มครองกระบวนการพิจารณา ต่างประเทศให้สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาในประเทศ

ตามร่างมาตรา ๑๘๑/๒๙ (๒) (ข) ศาลไทยแก้ไขหรือยกเลิกสภาวะพักการชำระหนี้ตาม มาตรา ๑๘๑/๒๐ หากสภาวะเช่นนั้นไม่สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาในต่างประเทศ เช่น เมื่อ เกิดกระบวนการพิจารณาหลักในต่างประเทศและศาลในประเทศไทยรับรองกระบวนการพิจารณาหลักเกิดผล เป็นสภาวะพักการชำระหนี้ตามร่างมาตรา ๑๘๑/๒๐ ภายหลังมีการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ ภายในประเทศไทย ให้ศาลไทยพิจารณาทบทวนกระบวนการพิจารณาในประเทศที่ได้ให้ความช่วยเหลือไปแล้ว ให้สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาในประเทศ เช่น ทบทวนคำสั่งที่เคยขอให้ส่งสินค้าที่ลูกหนี้ผลิตใน ประเทศไทยมาให้ศาลในประเทศกระบวนการพิจารณาหลักให้สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาในประเทศ เป็นต้น

ส่วนคดีฟื้นฟูกิจการในประเทศไทยสามารถดำเนินการได้ตามปกติ แม้ศาลไทยจะมีคำรับรองให้ คดีฟื้นฟูกิจการในต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณาหลักก็ตาม

กรณีที่ ๔ มีคดีล้มละลายหรือฟื้นฟูกิจการในต่างประเทศตั้งแต่สองประเทศขึ้นไป (อาจมีหรือไม่มี ประเทศไทยก็ได้)

ตามร่างมาตรา ๑๘๑/๓๐ ให้ศาลไทยให้ความร่วมมือและประสานงาน หากพิจารณาแล้วเห็นว่า กระบวนการพิจารณาต่างประเทศเป็นกระบวนการพิจารณารองทั้งหมดให้ศาลส่งเสริมการประสานงาน ระหว่างกระบวนการพิจารณานั้น ๆ หากพิจารณาแล้วมีกระบวนการพิจารณาหลักและรอง ให้มีคำสั่งไปใน แนวทางที่สอดคล้องกับกระบวนการพิจารณาต่างประเทศหลักหากภายหลังมีกระบวนการพิจารณาคดีใน ประเทศไทยเพิ่มขึ้นก็จะกลับไปสู่ กรณีที่ ๓ เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากพระราชบัญญัติฉบับนี้

ท่านวิทยากรได้ยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นในปัจจุบันในรายบริษัท เอ็นเนอร์ยี่ เอิร์ธ จำกัด (มหาชน) หรือ EARTH ซึ่งประกอบกิจการซื้อขายถ่านหินและได้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการในประเทศไทย โดยบริษัทมีหนี้สินประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท มีทรัพย์สินเกือบ ๔ หมื่นล้านบาท แต่ปรากฏว่าบริษัท กลับไม่มีทรัพย์สินใด ๆ ในประเทศไทย แต่มีทรัพย์สินเป็นเหมืองถ่านหินอยู่ในประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งหากพิจารณาตามกฎหมายล้มละลายในปัจจุบันเจ้าหนี้ในประเทศไทยอาจจะไม่ได้รับชำระหนี้เลย

เนื่องจากคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลมีผลเฉพาะทรัพย์สินในประเทศ แต่หากมีกฎหมายนี้ย่อมสามารถเข้ามารวบรวมทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศได้

นอกจากนั้น กรณีที่ลูกหนี้ฟ้องถ่ายทรัพย์สินไปต่างประเทศ ในปัจจุบันเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่สามารถเข้าไปรวบรวมทรัพย์สินในต่างประเทศได้ เพราะติดขัดกฎหมายภายในของต่างประเทศ แต่หากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจประสานขอความร่วมมือกับต่างประเทศในการรวบรวมทรัพย์สินในต่างประเทศเพื่อให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้เพิ่มมากขึ้น และพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน และยกระดับกฎหมายให้มีความเป็นมาตรฐานสากลมากขึ้น

กฎหมายล้มละลายข้ามชาติของประเทศต่างๆ

โดยรวมประเทศที่จัดทำกฎหมายล้มละลายข้ามชาติแล้ว จะจัดทำโดยอิงกฎหมายแม่แบบเป็นหลักให้มากที่สุด เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติและเน้นหลักต่างตอบแทน เช่น ประเทศสิงคโปร์ จะมีส่วนที่ต่างกับกฎหมายแม่แบบเพียงเล็กน้อยในเรื่องเกี่ยวกับบริษัท (Company) และจะยอมรับกฎหมายล้มละลายของต่างประเทศกับประเทศที่ยอมรับหลักกฎหมายล้มละลายของประเทศสิงคโปร์ตามหลักต่างตอบแทน เป็นต้น

